

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtnā palāta)

2017. gada 7. septembrī*

Apelācija – Sabiedrības tiesības piekļūt Eiropas Savienības iestāžu dokumentiem – Regula (EK) Nr. 1049/2001 – 4. panta 2. punkta trešais ievilkums – Izņēmumi no tiesībām piekļūt dokumentiem – Izmeklēšanas mērķu aizsardzība – Direktīva 98/34/EK – 8. un 9. pants – Komisijas sīki izstrādātais atzinums par tehnisko noteikumu projektu – Piekļuves atteikums

Lietā C-331/15 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2015. gada 3. jūlijā iesniedza

Francijas Republika, ko pārstāv *D. Colas, G. de Bergues, B. Fodda* un *F. Fize*, pārstāvji,

prasītāja,

ko atbalsta

Čehijas Republika, ko pārstāv *M. Smolek, T. Müller, J. Vlácil* un *D. Hadroušek*, pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā apelācijas tiesvedībā,

pārējie lietas dalībnieki –

Carl Schlyter, ar dzīvesvietu Linšēpingā [*Linköping*] (Zviedrija), ko pārstāv *S. Schubert, Rechtsanwalt*, un *O. W. Brouwer, advocaat*,

prasītājs pirmajā instancē,

Eiropas Komisija, ko pārstāv *J. Baquero Cruz* un *A. Tokár*, kā arī *F. Clotuche-Duvieusart*, pārstāvji,

atbildētāja pirmajā instancē,

Somijas Republika, ko pārstāv *S. Hartikainen*, pārstāvis,

Zviedrijas Karaliste, ko pārstāv *C. Meyer-Seitz, N. Otte Widgren, U. Persson* un *A. Falk*, kā arī *E. Karlsson, L. Swedenborg*, pārstāvji,

personas, kas iestājušās lietā pirmajā instancē.

* Tiesvedības valoda – angļu.

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], tiesneši E. Juhāss [*E. Juhász*] (referents), K. Vajda [*C. Vajda*], K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] un K. Likurģs [*C. Lycourgos*],

ģenerālvokāte M. Vatelē [*M. Wathelet*],

sekretārs K. Malaceks [*K. Malacek*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2017. gada 8. februāra tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2017. gada 6. aprīļa tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar apelācijas sūdzību Francijas Republika lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2015. gada 16. aprīļa spriedumu lietā *Schlyter*/Komisija (T-402/12, turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”, EU:T:2015:209), ciktāl ar šo spriedumu ir atcelts Eiropas Komisijas 2012. gada 27. jūnija lēmums, ar kuru *status quo* laikposmā ir atteikta piekļuve sīki izstrādātam atzinumam par lēmumprojektu par vielu, ko veido nanodaļiņas, ikgadējās deklarācijas saturu un iesniegšanas kārtību (2011/673/F) (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”), kuru tai bija paziņojušas Francijas iestādes atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīvai 98/34/EK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā (OV 1998, L 204, 37. lpp., Īpašais izdevums latviešu valodā: 13. nodaļa, 20. sējums, 337. lpp.), kurā grozījumi veikti ar Parlamenta un Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīvu 98/48/EK (OV 1998, L 217, 18. lpp., Īpašais izdevums latviešu valodā: 13. nodaļa, 21. sējums, 8. lpp.) (turpmāk tekstā – “Direktīva 98/34”).

I. Atbilstošās tiesību normas

A. Direktīva 98/34

- 2 Direktīvas 98/34 preambulas 3., 6., 7. un 9. apsvērumā ir paredzēts:

“(3) tā kā, lai sekmētu iekšējā tirgus veiksmīgu darbību, jānodrošina caurskatāmība attiecībā uz valstu ierosmēm tehnisko standartu un noteikumu veidošanā;

[..]

(6) tā kā visām dalībvalstīm jābūt informētām par citu dalībvalstu plānotajiem tehniskajiem noteikumiem;

(7) tā kā iekšējā tirgus mērķis ir radīt vidi, kas regulē uzņēmumu konkurētspēju, tā kā paplašināta informācijas sniegšana ir viens no veidiem, kā palīdzēt uzņēmumiem izmantot šā tirgus priekšrocības; tā kā šā iemesla dēļ nepieciešams dot iespēju tirgus dalībniekiem sniegt savu novērtējumu par citu dalībvalstu ierosināto tehnisko noteikumu ietekmi, paredzot regulāru izsludināto projektu virsrakstu publicēšanu un ar noteikumiem par šādu projektu konfidencialitāti;

[..]

(9) tā kā, ciktāl tas attiecas uz preču tehniskajiem noteikumiem, pasākumi, kas paredzēti tirgus pareizai darbībai vai ilgstošai attīstībai, ietver lielāku valsts nodomu caurskatāmību un kritēriju un nosacījumu paplašināšanu, lai novērtētu ierosināto noteikumu iespējamo ietekmi uz tirgu;

[..].”

3 Direktīvas 98/34 8. pantā ir noteikts:

“1. Saskaņā ar 10. pantu dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu jebkuru tehnisko noteikumu projektu, izņemot gadījumus, ja tas pārņem visu starptautiskā vai Eiropas standarta tekstu. Šajā gadījumā pietiek ar informāciju par attiecīgo standartu; tās paziņo Komisijai pamatojumu šādu tehnisku noteikumu pieņemšanas vajadzībai, ja tas jau nav paskaidrots projektā.

[..]

Komisija nekavējoties informē citas dalībvalstis par projektu un visiem dokumentiem, kas tai iesniegti [..].

Attiecībā uz [..] tehniskajiem parametriem [..] Komisijas vai dalībvalstu komentāri vai sīki izstrādāti atzinumi var attiekties vienīgi uz aspektiem, kas var kavēt tirdzniecību, vai, attiecībā uz noteikumiem par pakalpojumiem, pakalpojumu brīvu kustību vai pakalpojumu sniedzēju tiesībām veikt uzņēmējdarbību, un nevis uz pasākumu fiskālo vai finansiālo būtību.

2. Komisija un dalībvalstis var izteikt komentārus dalībvalstij, kas iesniegusi tehnisko noteikumu projektu, un šī dalībvalsts iespēju robežās ņem šos komentārus vērā tālākā tehnisko noteikumu sagatavošanā.

3. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu tehnisko noteikumu galīgo tekstu.

4. Informācija, kas sniegta saskaņā ar šo pantu, nav konfidenciāla, izņemot gadījumus, ja attiecīgā dalībvalsts izteikusi tādu prasību. Jebkura šāda prasība jāpamato.

[..].”

4 Šīs direktīvas 9. pantā ir paredzēts:

“1. Dalībvalstis atliek tehnisko noteikumu projekta pieņemšanu uz trīs mēnešiem no brīža, kad Komisija saņēmusi 8. panta 1. punktā minēto paziņojumu.

2. Dalībvalstis atliek:

[..]

– neskarot 3., 4. un 5. punktu, uz sešiem mēnešiem jebkuru citu tehnisko noteikumu projektu pieņemšanu (izņemot projektus noteikumiem par pakalpojumiem),

no brīža, kad Komisija saņēmusi 8. panta 1. punktā minēto paziņojumu, ja Komisija vai cita dalībvalsts sniedz sīki izstrādātu atzinumu trīs mēnešu laikā no šī brīža par to, ka plānotie pasākumi var radīt šķēršļus preču brīvai kustībai iekšējā tirgū,

[..]

Attiecīgā dalībvalsts informē Komisiju par pasākumiem, ko tā paredz veikt saskaņā ar šiem sīki izstrādātajiem atzinumiem. Komisija izsaka savu viedokli par šo reakciju.

[..]

3. Neattiecinot to uz projektu noteikumiem par pakalpojumiem, dalībvalstis atliek tehnisko noteikumu projekta pieņemšanu uz 12 mēnešiem no brīža, kad Komisija saņēmusi 8. panta 1. punktā minēto paziņojumu, ja trīs mēnešu laikā no šī brīža Komisija paziņo par savu nodomu ierosināt vai pieņemt direktīvu, regulu vai lēmumu šajā jomā saskaņā ar [LESD 288. pantu].”

B. Regula (EK) Nr. 1049/2001

5 Atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulas (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp., Īpašais izdevums latviešu valodā: 1. nodaļa, 3. sējums, 331. lpp.) preambulas 6. apsvērumam “būtu jānodrošina plašāka piekļuve dokumentiem gadījumos, kad iestādes darbojas kā likumdevējas, arī saskaņā ar deleģētām pilnvarām, vienlaicīgi nodrošinot iestāžu lēmumu pieņemšanas procedūras efektivitāti. Šādiem dokumentiem vajadzētu būt tieši pieejamiem, ciktāl tas ir iespējams.”

6 Regulas Nr. 1049/2001 1. pantā “Mērķis” ir noteikts:

“Šīs regulas mērķis ir:

- a) noteikt principus, nosacījumus un ierobežojumus, kas saistīti ar sabiedrības vai privātām interesēm, kuri reglamentē tiesības piekļūt [LESD 15. panta 3. punktā] paredzētajiem Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas [...] dokumentiem, nodrošinot iespējami plašāku piekļuvi tiem;
- b) izstrādāt noteikumus, kas nodrošina šo tiesību iespējami vienkāršāku izmantošanu;
- c) sekmēt labu administratīvo praksi attiecībā uz piekļuvi dokumentiem.”

7 Šīs regulas 2. pantā “Tiesību izmantotāji un piemērošanas joma” ir noteikts:

“1. Ikvienam [Eiropas] Savienības pilsonim un fiziskai personai, kas pastāvīgi dzīvo kādā dalībvalstī, vai juridiskai personai, kuras juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī, ir tiesības piekļūt iestāžu dokumentiem, ievērojot šajā regulā noteiktos principus, nosacījumus un ierobežojumus.

[..]

3. Šī regula attiecas uz visiem iestādes dokumentiem, tātad uz dokumentiem, ko tā ir izdevusi, saņēmusi vai kuri ir tās rīcībā un skar jebkuru darbības jomu Eiropas Savienībā.

[..]”

8 Minētās regulas 4. pantā “Izņēmumi” ir paredzēts:

“1. Iestādes var atteikt piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt:

- a) sabiedrības interesēm saistībā ar:
 - valsts drošību,
 - aizsardzību un militāro jomu,
 - starptautiskajām attiecībām,

- Kopienas vai kādas dalībvalsts finanšu, monetāro vai ekonomikas politiku;
- b) personu privātajai dzīvei un neaizskaramībai, jo īpaši saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem par personas datu aizsardzību.

2. Iestādes var atteikt piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt:

- fiziskas vai juridiskas personas komerciālo interešu, to skaitā intelektuālā īpašuma, aizsardzībai,
- tiesvedībai vai juridisko konsultāciju aizsardzībai,
- pārbaūžu, izmeklēšanas un revīziju mērķiem,

ja vien iepazīšanās ar to nav saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm.

[..]

6. Ja izņēmumi attiecas tikai uz kādu pieprasītā dokumenta daļu, pārējās dokumenta daļas publisko.

7. Izņēmumi, kas noteikti 1. līdz 3. punktā, ir spēkā tik ilgi, kamēr šāda aizsardzība ir pamatota, ņemot vērā dokumenta saturu. Izņēmumi var būt spēkā ne ilgāk kā 30 gadus. Ja dokumentiem ir piemērojami izņēmumi, kas skar privāto dzīvi vai komerciālās intereses, kā arī ja tie ir slepeni dokumenti, izņēmumus vajadzības gadījumā drīkst piemērot, arī pēc šā termiņa.”

II. Tiesvedības priekšvēsture

- 9 Atbilstoši Direktīvas 98/34 8. panta 1. punktam Francijas iestādes 2011. gada 29. decembrī paziņoja Komisijai lēmumprojektu par vielu, ko veido nanodaļiņas, ikgadējās deklarācijas saturu un iesniegšanas kārtību.
- 10 Komisija 2012. gada 30. martā izdeva sīki izstrādātu atzinumu, kura rezultātā atbilstoši Direktīvas 98/34 9. panta 2. punkta otrajam ievilkumam sākotnējais *status quo* laikposms tika pagarināts vēl par trīs mēnešiem (turpmāk tekstā – “attiecīgais sīki izstrādātais atzinums”).
- 11 Ar 2012. gada 16. aprīļa, tas ir, *status quo* jeb apturēšanas laikposmā datētu vēstuli *Carl Schlyter* iesniedza pieteikumu piekļūt attiecīgajam sīki izstrādātajam atzinumam. Tā kā Komisija 2012. gada 7. maija vēstulē bija noraidījusi šo lūgumu, *C. Schlyter* tai 2012. gada 29. maijā nosūtīja atkārtotu pieteikumu, lai Komisija pārskata savu nostāju.
- 12 Komisija ar apstrīdēto lēmumu 2012. gada 27. jūnijā noraidīja *C. Schlyter* atkārtoto pieteikumu.

III. Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 13 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2012. gada 6. septembrī, *C. Schlyter* ir lūdzis atcelt apstrīdēto lēmumu. Savas prasības pamatojumam viņš ir norādījis trīs pamatus.
- 14 Ar pirmo pamatu *C. Schlyter* pārmet Komisijai kļūdas tiesību piemērošanā un acīmredzamas kļūdas novērtējumā, piemērojot Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešo ievilkumu un Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 6. septembra Regulas (EK) Nr. 1367/2006, par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV 2006, L 264, 13. lpp.), 6. panta 1. punktu. Ar otro pamatu *C. Schlyter* pārmet Komisijai kļūdu tiesību piemērošanā,

acīmredzamu kļūdu novērtējumā, kā arī pamatojuma neesamību, piemērojot sevišķu sabiedrības interešu kritēriju, kas ir prasīts Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktā *in fine* un Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punktā. Ar trešo pamatu *C. Schlyter* apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, acīmredzama kļūda vērtējumā, kā arī nav pamatojuma, piemērojot Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punktu.

- 15 Pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa būtībā ir nospriedusi, ka sīki izstrādāts atzinums, ko Komisija ir izdevusi procedūrā atbilstoši Direktīvai 98/34, neietilpst izmeklēšanā Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma izpratnē, kā arī pakārtoti, ka šāda sīki izstrādāta atzinuma izpaušana *status quo* laikposmā ne vienmēr kaitē šīs procedūras mērķim.
- 16 Tādēļ Vispārējā tiesa atcēla apstrīdēto lēmumu.

IV. Tiesvedība Tiesā un lietas dalībnieku prasījumi

- 17 Apelācijas sūdzībā Francijas Republika lūdz Tiesu atcelt pārsūdzēto spriedumu, nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai un piespriest *C. Schlyter* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 18 Komisija lūdz Tiesu atcelt pārsūdzēto spriedumu, izskatīt pirmajā instancē celto prasību pēc būtības un piespriest *C. Schlyter* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 19 *C. Schlyter* lūdz Tiesu noraidīt apelācijas sūdzību un piespriest Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies šajā tiesvedībā.
- 20 Somijas Republika lūdz Tiesu noraidīt apelācijas sūdzību.
- 21 Zviedrijas Karaliste lūdz Tiesu atstāt spēkā pārsūdzēto spriedumu un noraidīt apelācijas sūdzību.
- 22 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2015. gada 29. oktobra lēmumu Čehijas Republikai tika atļauts iestāties lietā Francijas Republikas prasījumu atbalstam. Čehijas Republika lūdz Tiesu pieņemt tādu nolēmumu, kādu to piedāvā Francijas Republika un, attiecīgā gadījumā, Komisija.

V. Par apelācijas sūdzību

- 23 Pirmkārt, ir jāaplūko *C. Schlyter* norādītās iebildes par nepieņemamību attiecībā uz atsevišķiem apelācijas sūdzības argumentiem, otrkārt, jāizvērtē apelācijas sūdzības vienīgais pamats pēc būtības.

A. Par iebildēm par nepieņemamību

1. Lietas dalībnieku argumenti

- 24 *C. Schlyter* norāda iebildes par nepieņemamību attiecībā uz vairākiem apelācijas sūdzības argumentiem.
- 25 Vispirms, viņš uzskata, ka Francijas Republikas arguments par pārsūdzētajā spriedumā izmantotās jēdziena “izmeklēšana” definīcijas nekonsekvenci, ņemot vērā risinājumu, kas pieņemts 2014. gada 25. septembra spriedumā *Spirlea*/Komisija (T-306/12, EU:T:2014:816) par *EU Pilot* procedūrām, ir nepieņemams, jo šis arguments ir jauns pamats, kas esot bijis jānorāda Vispārējā tiesā. Kā uzskata *C. Schlyter*, *EU Pilot* procedūras tiek izmantotas jau kopš 2008. gada un tādēļ minēto argumentu par šo dažādo procedūru salīdzinājumu esot varēts norādīt jau Vispārējā tiesā.

- 26 Turpinot, *C. Schlyter* uzskata, ka Francijas Republikas arguments, ka, lai noteiktu, vai tehnisko noteikumu projekts ir saderīgs ar iekšējo tirgu, Komisijai ir bieži jāvērtē fakti, ir nepieņemams, jo šāda Vispārējās tiesas fakta konstatējuma apšaubīšanu nevar pārbaudīt apelācijas tiesvedībā.
- 27 Visbeidzot, *C. Schlyter* norāda, ka arguments par to, ka attiecīgā sīki izstrādātā atzinuma izpaušana varēja ietekmēt sarunas un radīt sabiedrības spiedienu, kas ietekmētu dialoga kvalitāti starp Komisiju un attiecīgo dalībvalsti, ir nepieņemams apelācijas tiesvedībā, jo *C. Schlyter* jau Vispārējā tiesā lūdza, lai Francijas Republika pamato šādas kaitējošas ietekmes esamību. Tomēr šī dalībvalsts neesot sniegusi atbildi uz to un esot vienīgi citējusi ģenerālvokātes J. Kokotes [*J. Kokott*] secinājumus lietā *Komisija/ Technische Glaswerke Ilmenau* (C-139/07 P, EU:C:2009:520), nepaskaidrojot, kā tie attiecas uz šo strīdu. Taču visus šo argumentu pamatojošos elementus esot bijis jānorāda Vispārējā tiesā.
- 28 Francijas Republika uzskata, ka šie trīs argumenti ir pieņemami.

2. Tiesas vērtējums

- 29 Attiecībā uz minētajām iebildēm par nepieņemamību ir jānorāda, pirmām kārtām, ka no pārsūdzētā sprieduma 52. punkta izriet, ka Francijas Republika ir norādījusi Vispārējā tiesā, ka Direktīvā 98/34 paredzētā procedūra ir jākvalificē kā “izmeklēšana” un ka sīki izstrādātā atzinuma izdošana, ko šajā procedūrā veic Komisija, Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma izpratnē ietilpst izmeklēšanā. Šajā apelācijas tiesvedībā šī dalībvalsts cenšas pierādīt, atsaucoties uz apgalvoto nesaskaņotību starp pārsūdzēto spriedumu un 2014. gada 25. septembra spriedumu *Spirlea/Komisija* (T-306/12, EU:T:2014:816), ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nekvalificējot Direktīvā 98/34 paredzēto procedūru kā “izmeklēšanu” Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma izpratnē. Taču šāds arguments nav jauns pamats, bet gan papildina Vispārējā tiesā jau iesniegto pamatu.
- 30 Otrām kārtām, ir jākonstatē, ka ar Francijas Republikas argumentu, ka Komisijai ir bieži jāvērtē fakti, lai vērtētu, vai tehnisko noteikumu projekts ir saderīgs ar iekšējā tirgus noteikumiem, nevar apstrīdēt Vispārējās tiesas faktu konstatējumu par Komisijas veikto konkrēto procedūru, bet tas attiecas uz Direktīvā 98/34 noteiktās procedūras kvalificēšanu par “izmeklēšanu” Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma izpratnē, kas ir tiesību jautājums.
- 31 Trešām kārtām, ir jānorāda, pirmkārt, ka atbilstoši pārsūdzētā sprieduma 40. punktam Komisija apstrīdētajā lēmumā ir pamatojusi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma piemērošanu šajā lietā, uzskatot, ka attiecīgā sīki izstrādātā atzinuma izpaušana *status quo* laikposmā varētu kaitēt Francijas Republikas vēlmei sadarboties ar to savstarpējas uzticēšanās gaisotnē. Otrkārt, no Francijas Republikas iestāšanās raksta pirmajā instancē izriet, ka Vispārējā tiesā tā būtībā norādīja, ka Komisija divpusējā dialoga laikā veic izmeklēšanu, kura paredzēta Direktīvā 98/34 un kurai piemēro prasību par konfidencialitāti, kas atvieglo domstarpību draudzīgu atrisināšanu – bez sabiedrības spiediena – starp šo iestādi un attiecīgo dalībvalsti. Tieši šādā kontekstā, norādot uz analogiju starp šo lietu un lietu, kurā tika pasludināts 2010. gada 29. jūnija spriedums *Komisija/Technische Glaswerke Ilmenau* (C-139/07 P, EU:C:2010:376), Francijas Republika atsaucās uz ģenerālvokātes J. Kokotes secinājumiem pēdējā minētajā lietā, lai pamatotu savu argumentu, ka ir nepieciešams saglabāt zināmu konfidencialitātes līmeni, lai netraucētu Komisijas un attiecīgās dalībvalsts pārrunas. Šāda Vispārējā tiesā norādīta argumenta paplašināšana apelācijas tiesvedībā ir pieņemama.
- 32 Šādos apstākļos ir jānorāda *C. Schlyter* iebildes par nepieņemamību.

B. Par lietas būtību

- 33 Apelācijas sūdzības pamatošanai Francijas Republika izvirza vienu pamatu. Šis vienīgais pamats ir sadalīts divās daļās.

1. Par vienīgā pamata pirmo daļu

a) Lietas dalībnieku argumenti

- 34 Francijas Republika, ko atbalsta Čehijas Republika, apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatīdama, ka Direktīvā 98/34 paredzētā procedūra neesot “izmeklēšana” Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma izpratnē.
- 35 C. Schlyter, ko atbalsta Somijas Republika un Zviedrijas Karaliste, norāda, pirmkārt, ka Francijas Republikai nav pamata kritizēt faktu, ka “izmeklēšanas” jēdziens pārsūdzētajā spriedumā nav balstīts nevienā Regulas Nr. 1049/2001, Direktīvas 98/34 vai judikatūras definīcijā.
- 36 Otrkārt, C. Schlyter uzskata, ka Francijas Republikas arguments par jēdziena “izmeklēšana” piemērošanas pārsūdzētajā spriedumā nesaskaņotību ar risinājumu, kas rasts 2014. gada 25. septembra spriedumā *Spirlea*/Komisija (T-306/12, EU:T:2014:816) par *EU Pilot* procedūru, ir neiedarbīgs un nepamatots.
- 37 Treškārt, C. Schlyter uzskata, ka Francijas Republika kļūdaini norāda, ka gadījumā, ja Tiesa apstiprinātu jēdziena “izmeklēšana” definīciju, kāda tā ir precizēta pārsūdzētā sprieduma 53. punktā, Direktīvā 98/34 paredzētā procedūra atbilstu šai definīcijai.
- 38 Visbeidzot, C. Schlyter apgalvo, ka nekas 2015. gada 16. jūlija spriedumā *ClientEarth*/Komisija (C-612/13 P, EU:C:2015:486) neliecina, ka jēdzienu “izmeklēšana” varētu definēt ierobežojoši. Turklāt no šā sprieduma neizrietot, ka jebkurš ar Komisijas kā Līgumu sardzes darbību saistīts pasākums ir izmeklēšana.

b) Tiesas vērtējums

- 39 Pārsūdzētā sprieduma 83. punktā Vispārējā tiesa ir uzskatījusi, ka Komisija, atsaucoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešo ievilkumu, lai atteiktu piekļuvi attiecīgajam sīki izstrādātajam atzinumam, jo tā izpaušana apdraudētu izmeklēšanas darbību mērķus, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, jo sīki izstrādāts atzinums, ko Komisija izdod Direktīvā 98/34 paredzētajā procedūrā, ņemot vērā tā saturu un rašanās kontekstu, neietilpst “izmeklēšanā” šā Regulas Nr. 1049/2001 noteikuma izpratnē.
- 40 Lai nonāktu pie šāda secinājuma, Vispārējā tiesa pārbaudīja, vai Direktīvā 98/34 paredzētā procedūra un šādā procedūrā izdotie sīki izstrādātie atzinumi atbilst “izmeklēšanas” jēdzienam, kas definēts pārsūdzētā sprieduma 53. punktā un attiecas “gan uz kompetentās iestādes veikto izpēti, lai konstatētu pārkāpumu, gan uz procedūru, ar kuru iestāde apvieno informāciju un pārbauda atsevišķus faktus pirms lēmuma pieņemšanas”.
- 41 Lai gan Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā ir paredzēts, ka iestādes var atteikt piekļuvi dokumentam, ja tā izpaušana tostarp var kaitēt izmeklēšanas mērķu aizsardzībai, jēdziens “izmeklēšana” šīs tiesību normas izpratnē šajā regulā nav definēts.
- 42 Turklāt ir jākonstatē, ka Tiesas judikatūrā šā jēdziena vispārīgās definīcijas arī nav.
- 43 Francijas Republika un Komisija apstrīd definīciju, ko šim jēdzienam devusi Vispārējā tiesa, un norāda, ka tā ir pārmērīgi ierobežojoša. Būtībā tās apgalvo, ka jēdziens “izmeklēšana” nav ierobežojams tikai, pirmkārt, ar izpēti, ko veikusi iestāde pārkāpuma vai neatbilstības konstatēšanai, un, otrkārt, ar procedūrām, kuru mērķis ir apkopot un pārbaudīt faktus, kā arī informāciju lēmuma pieņemšanai.
- 44 Šim argumentam ir jāpiekrīt.

- 45 Šādā ziņā ir jānorāda, ka Regulas nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā esošais izmeklēšanas jēdziens ir autonomas Savienības tiesību jēdziens, kas jāinterpretē, ņemot vērā tostarp tā ierasto nozīmi, kā arī kontekstu, kurā tas iekļaujas (pēc analogijas skat. spriedumus, 2010. gada 9. marts, Komisija/Vācija, C-518/07, EU:C:2010:125, 18. punkts, kā arī 2013. gada 3. oktobris, *Inuit Tapiriit Kanatami* u.c./Parlaments un Padome, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 50. punkts).
- 46 Bez nepieciešamības izklāstīt izsmelošu “izmeklēšanas” definīciju Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma izpratnē ir jāuzskata, ka šāda darbība ir Komisijas strukturēta un formalizēta darbība, kuras mērķis ir savākt un analizēt informāciju, lai šī iestāde varētu ieņemt nostāju, veicot savas LES un LESD paredzētās funkcijas.
- 47 Šīs procedūras mērķim nav obligāti jābūt pārkāpuma vai neatbilstības konstatēšanai vai vajāšanai par to. Jēdziens “izmeklēšana” var tikpat labi attiekties uz Komisijas darbību ar mērķi konstatēt faktus konkrētas situācijas novērtēšanai.
- 48 Tāpat nav nepieciešams, lai Komisijas ieņemtā nostāja savu funkciju veikšanai būtu lēmuma formā LESD 288. panta ceturtās daļas izpratnē, lai procedūru klasificētu kā “izmeklēšanu”. Šāda ieņemtā nostāja var būt arī ziņojums vai ieteikums.
- 49 Šajā lietā ir jānorāda, ka Direktīvas 98/34 8. un 9. pants nosaka procesuālo sasaisti starp dalībvalsts paziņojumu par tehnisko noteikumu projektu un Komisijas sīki izstrādāta atzinuma izdošanu par to. No tā izriet, ka šī procedūra paredz strukturētu un formalizētu procedūru.
- 50 Turklāt gan no minētās direktīvas nosaukuma, gan no tās noteikumiem izriet, ka tajā paredzētās procedūras mērķis ir informācijas vākšana un analīze. Konkrētāk, tās 8. panta 1. punktā ir paredzēts, ka dalībvalstis dara Komisijai zināmus ne vien tehnisko noteikumu projektus, bet arī, attiecīgā gadījumā, pamatojumu tehniska noteikuma pieņemšanas nepieciešamībai, kā arī principiāli un tieši saistīto normatīvo un regulatīvo noteikumu tekstu.
- 51 Šajā ziņā ir jānorāda, ka pretēji tam, ko Vispārējā tiesa ir nospriedusi pārsūdzētā sprieduma 56. un 57. punktā, tas, vai Komisija pati pieprasa informāciju dalībvalstīm vai tā to saņem atbilstoši tiesiskajam regulējumam, nav būtiski, lai noteiktu, vai procedūra klasificējama kā “izmeklēšana”.
- 52 Visbeidzot, sīki izstrādāts atzinums, ko Komisija ir izdevusi atbilstoši Direktīvas 98/34 9. panta 2. punktam, ir oficiāls pasākums, kas konkretizē šīs iestādes juridisko nostāju attiecībā uz attiecīgās dalībvalsts paziņota tehniskā noteikuma projekta saderīgumu tostarp ar preču brīvu apriti un tirgus dalībnieku uzņēmējdarbības brīvību.
- 53 Tādējādi šāds atzinums ietilpst “izmeklēšanas” procedūrā.
- 54 Šādos apstākļos Francijas Republikas iebildums, kurš norādīts tās pamata pirmajā daļā un atbilstoši kuram pārsūdzētajā spriedumā ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, kad Vispārējā tiesa ir uzskatījusi, ka Komisijas veiktā procedūra atbilstoši Direktīvas 98/34 noteikumiem un šīs iestādes izdots sīki izstrādātais atzinums neietilpst “izmeklēšanā” Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma izpratnē, ir pamatots.
- 55 Tādējādi vienīgā pamata pirmā daļa ir pieņemama.

2. Par vienīgā pamata otro daļu

a) Lietas dalībnieku argumenti

- 56 Francijas Republika norāda, ka pārsūdzētā sprieduma 84.–88. punktā Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pakārtoti uzskatīdama, ka pat gadījumā, ja Komisijas izdotsis sīki izstrādātais atzinums ietilpst izmeklēšanas darbībā Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma izpratnē, šī dokumenta publiskošana var arī nekaitēt Direktīvā 98/34 paredzētās procedūras mērķim.
- 57 Šī dalībvalsts apgalvo, pirmkārt, ka *C. Schlyter* kā prasītājs pirmajā instancē nav norādījis argumentu, ka gadījumā, ja Direktīvā 98/34 paredzētā procedūra ir izmeklēšanas darbība, šā atzinuma izpaušana nekaitējot šādas izmeklēšanas darbības mērķim. Taču, kā uzskata šī dalībvalsts, uz šādu argumentu balstīts pamats nevar tikt norādīts pēc savas ierosmes, tādēļ Vispārējā tiesa ir kļūdaini to norādījusi sava lēmuma pamatošanai.
- 58 Otrkārt, Francijas Republika apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 85. punktā Vispārējā tiesa ir kļūdaini šauri interpretējusi Direktīvā 98/34 paredzētās procedūras mērķi, jo šīs procedūras mērķis vienlīdz ir kvalitatīvs dialogs starp Komisiju un attiecīgo dalībvalsti. Konfidencialitātes prasības Direktīvā 98/34 paredzētajā procedūrā, tāpat kā pienākumu neizpildes procedūras pirmstiesas posma mērķis, ir aizsargāt šo dialogu, lai varētu nonākt pie draudzīga risinājuma.
- 59 Kā uzskata Komisija, Komisijas un attiecīgās dalībvalsts sarunu konfidencialitāte pēc sīki izstrādāta atzinuma izdošanas raksturo procedūru Direktīvas 98/34 ietvaros un ir analoga sarunu konfidencialitātei pārējās līdzīgās procedūrās, konkrētāk, procedūrā par pienākumu neizpildi. Tā uzskata, ka pārsūdzētā sprieduma 87. punktā norādītais arguments ir kļūdainis un ka šīs sarunas ir aizsargājamās no visa veida ārēja spiediena, jo Komisija cenšas pārliecināt attiecīgo dalībvalsti, ka tās tiesiskā regulējuma projekts varētu nonākt pretrunā Savienības tiesībām, un visai bieži piedāvā alternatīvus risinājumus. Taču, ja šai iestādei būtu jāgaida procedūras par pienākumu neizpildi formāla uzsākšana, lai šāds dialogs tiktu uzskatīts par konfidenciālu, tas vājinātu preventīvo kontroli un varētu negatīvi ietekmēt iekšējo tirgu. Komisija turklāt apgalvo, ka šāda situācija apgrūtinātu pušu stāvokli un attālinātu no labvēlīga risinājuma, ievērojot Savienības tiesības.
- 60 *C. Schlyter*, Somijas Republika un Zviedrijas Karaliste apstrīd šos argumentus.

b) Tiesas vērtējums

- 61 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, lai pamatotu atteikumu piekļūt pieprasītajam dokumentam, principā nepietiek ar to, ka šis dokuments attiecas uz kādu no Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. un 3. punktā minētajām darbībām. Attiecīgajai iestādei ir jāsniedz arī paskaidrojumi par to, kā piekļuve šim dokumentam var konkrēti un reāli kaitēt interesēm, kas aizsargātas ar šajā pantā paredzēto izņēmumu (spriedums, 2014. gada 27. februāris, Komisija/*EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 64. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 62 Šajā gadījumā, kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 14. un 40. punkta, Komisija ir pamatojusi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma piemērošanu šajā lietā, izklāstot, ka attiecīgā sīki izstrādātā atzinuma publiskošana *status quo* laikposmā varētu kaitēt Francijas Republikas vēlmei ar to sadarboties savstarpējas uzticēšanās gaisotnē. Šāda publiskošana tādējādi kaitējot izmeklēšanas mērķu aizsardzībai Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma izpratnē.
- 63 Pirmkārt, pretēji tam, ko apgalvo Francijas Republika, pārsūdzētā sprieduma 84.–88. punktā uzskatot, ka gadījumā, ja Direktīvā 98/34 paredzētā procedūra tiktu uzskatīta par izmeklēšanas darbību, attiecīgā sīki izstrādātā atzinuma izpaušana nekaitētu tās mērķim, Vispārējā tiesa ir atbildējusi uz tās vērtējumam nodotu argumentu.

- 64 Proti, kā to norāda ģenerālvokāts secinājumu 132. punktā, no pārsūdzētā sprieduma 76. punkta izriet, ka Francijas Republika Vispārējā tiesā apgalvoja, ka nebūtu jānovērtē par zemu Komisijas potenciālās kritikas par paziņoto tehnisko noteikumu projektu publiskošanas destabilizējošā iedarbība, pirms dalībvalstij ir bijusi iespēja atbildēt uz šo kritiku.
- 65 Ar šo argumentu Francijas Republika bija iecerējusi balstīt Komisijas nostāju, kas atgādināta pārsūdzētā sprieduma 77. punktā un kas ir redzama arī apstrīdētā lēmuma 3. punktā, ka attiecīgā sīki izstrādātā atzinuma izpaušana *status quo* laikposmā kaitētu vēlākām pušu diskusijām.
- 66 No minētā izriet, ka nevarot apgalvot, ka attiecīgo argumentu pēc savas ierosmes norādīja Vispārējā tiesa.
- 67 Otrkārt, nebūtu atbalstāms Francijas Republikas norādītais arguments apelācijā, ka sīki izstrādātā atzinuma izpaušana noteikti kaitētu Komisijas un attiecīgās dalībvalsts dialogam, lai nonāktu pie draudzīga risinājuma.
- 68 Kā Vispārējā tiesa ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 85. punktā, Direktīvā 98/34 paredzētās procedūras mērķis un, konkrēti, sīki izstrādātā atzinuma, ko Komisija izdevusi šajā procedūrā, mērķis ir novērst, ka valsts likumdevējs pieņem tehniskos noteikumus, kas liek šķēršļus preču vai pakalpojumu brīvai apritei vai pakalpojumu tirgus dalībnieku uzņēmējdarbības brīvībai iekšējā tirgū.
- 69 Attiecībā uz šo Direktīvas 98/34 mērķi pārsūdzētā sprieduma 37. un 85. punktā Vispārējā tiesa ir atgādinājusi Tiesas pastāvīgo judikatūru, atbilstoši kurai Direktīva 98/34 ar preventīvu kontroli aizsargā preču un pakalpojumu brīvu apriti, kā arī pakalpojumu tirgus dalībnieku uzņēmējdarbības brīvību, kas ir viens no Savienības pamatiem, un ka šāda kontrole ir lietderīga, jo tehniskie noteikumi, uz kuriem attiecas šī direktīva, var radīt šķēršļus preču un pakalpojumu tirdzniecībai starp dalībvalstīm, un šādi šķēršļi ir pieļaujami tikai tad, ja tie ir nepieciešami obligātu vispārēju interešu mērķu sasniegšanai (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 10. jūlijs, *Ivansson* u.c., C-307/13, EU:C:2014:2058, 41. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 70 Pārsūdzētā sprieduma 87. punktā Vispārējā tiesa ir uzskatījusi, ka tas, ka Komisija izpauž savu sīki izstrādāto atzinumu, atbilstoši kuram kādi dalībvalsts paziņotā tehnisko noteikumu projekta aspekti var eventuāli radīt šķēršļus preču un pakalpojumu brīvai apritei, kā arī pakalpojumu tirgus dalībnieku uzņēmējdarbības brīvībai iekšējā tirgū, ne vienmēr kaitē šīs procedūras mērķim.
- 71 Francijas Republikas un Komisijas norādītie elementi neliecina, ka šis apsvērums būtu juridiski kļūdains.
- 72 Tieši pretēji, ir jānorāda, ka ar Direktīvu 98/34 izveidotā sistēma nosaka pārskatāmības prasību, kas ļauj apstiprināt šā apsvēruma pamatotību.
- 73 Ir jāatgādina, ka ar Direktīvu 98/34 izveidotās sistēmas mērķis, atbilstoši tam, kā ir norādīts direktīvas preambulas 7. apsvērumā, ir dot iespēju tirgus dalībniekiem izmantot iekšējā tirgus priekšrocības, nodrošinot regulāru dalībvalstīs iecerēto tehnisko noteikumu projektu virsrakstu publicēšanu, šādi ļaujot tirgus dalībniekiem paust savu novērtējumu par to ietekmi.
- 74 Apstrīdētā lēmuma 5. punktā Komisija pati ir norādījusi, ka tirgus dalībniekiem, kā arī sabiedriskajām organizācijām ar to viedokli var būt aktīva loma, un tie var sniegt ieguldījumu ar Direktīvu 98/34 izveidotās sistēmas funkcionēšanā. Šajā pašā apstrīdētā lēmuma punktā Komisija ir norādījusi, ka, ņemot vērā to, ka šāda dalība prasa paaugstinātu caurskatāmības līmeni, tā savā tīmekļa vietnē (saukta "TRIS") regulāri publicē dalībvalstu plānotos tehniskos noteikumus.

- 75 Turklāt atbilstīgi šīs direktīvas preambulas 3. un 6. apsvērumam iekšējā tirgus raitai darbībai ir pareizi nodrošināt vislielāko caurskatāmību valstu iniciatīvām, kuru mērķis ir noteikt tehniskos standartus vai normas, un visas dalībvalstis ir jāinformē par citu dalībvalstu iecerētām tehniskajām normām. Minētās direktīvas preambulas 9. apsvērumā ir paskaidrots, ka pasākumi, kas paredzēti tirgus pareizai darbībai vai ilgstošai attīstībai, ietver lielāku valsts nodomu pārskatāmību un kritēriju un nosacījumu paplašināšanu, lai izvērtētu ierosināto plānoto noteikumu iespējamo ietekmi uz tirgu.
- 76 Atbilstīgi Direktīvas 98/34 8. panta 1. punkta pirmajai un piektajai daļai principā dalībvalstis uzreiz dara zināmus Komisijai visus tehnisko noteikumu projektus un tā tūlīt pat šo projektu un visus dokumentus, kas tai ir nosūtīti, dara zināmus pārējām dalībvalstīm. Atbilstīgi šī noteikuma 2. punktam Komisija un dalībvalstis var izteikt komentārus dalībvalstij, kas iesniegusi tehnisko noteikumu projektu.
- 77 Šajā ziņā no minētās direktīvas 8. panta 4. punkta izriet, ka informācija, kas sniegta saskaņā ar šo pantu, nav konfidenciāla, izņemot, ja attiecīgā dalībvalsts izteikusi tādu prasību un to ir pamatojusi.
- 78 Jautājumā par Komisijas vai citas dalībvalsts sniegtu sīki izstrādātu atzinumu atbilstīgi minētās direktīvas 9. panta 2. punktam ir jāuzsver, ka nevienā direktīvas noteikumā nav paredzēta konfidencialitāte. Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka Direktīvas 98/34 pamatā esošā caurskatāmības prasība parasti ir piemērojama šiem sīki izstrādātajiem atzinumiem.
- 79 Šo secinājumu nostiprina Tiesas judikatūra, atbilstoši kurai šīs direktīvas mērķis ir ļaut tirgus dalībniekiem zināt tiem iespējami piemērojamo pienākumu apmēru un pirms šo aktu pieņemšanas attiecīgā gadījumā laikus pielāgot savas preces vai pakalpojumus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 4. februāris, *Ince*, C-336/14, EU:C:2016:72, 83. punkts).
- 80 Turklāt iespēja šiem tirgus dalībniekiem zināt ne tikai par paziņojošās dalībvalsts iecerēto tehnisko noteikumu projektu, bet arī spēt izteikties par šo tehnisko noteikumu sīki izstrādātā atzinumā, ko izdevusi Komisija un pārējās dalībvalstis, principā veicina preventīvu mērķi, lai netiktu pieņemts ar Savienības tiesībām nesaderīgs tehniskais noteikums.
- 81 Tomēr Direktīvas 98/34 pamatā esošā caurskatāmības prasība neizslēdz to, ka Komisija atbilstoši lietas apstākļiem var pamatoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešo ievilkumu, lai atteiktu piekļuvi sīki izstrādātam atzinumam, ko tā pati vai cita dalībvalsts ir izdevusi atbilstīgi šīs direktīvas 9. panta 2. punktam, ja tā var pierādīt, ka piekļuve attiecīgajam sīki izstrādātajam atzinumam konkrēti un faktiski kaitē ar Savienības tiesībām nesaderīga tehniskā noteikuma pieņemšanas prevencijai.
- 82 No tā izriet, ka Vispārējā tiesa nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, noraidot Francijas Republikas un Komisijas argumentus, atbilstoši kuriem dalībvalstu mazākas sadarbšanās risks, kāds tas ir aprakstīts apstrīdētajā lēmumā, ir pietiekams pamatojums, ņemot vērā Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešo ievilkumu, lai noraidītu lūgumu piekļūt attiecīgajam sīki izstrādātajam atzinumam.
- 83 Tādējādi Vispārējā tiesa ir juridiski pamatoti atcēlusi apstrīdēto lēmumu, ciktāl ar to, pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešo ievilkumu, ir liegta piekļuve attiecīgajam sīki izstrādātajam atzinumam.
- 84 Tāpēc Francijas Republikas vienīgā pamata otrā daļa ir jānoraida.
- 85 Tā kā pārsūdzētā sprieduma pamati, kas ir veltīgi kritizēti vienīgā pamata otrajā daļā, ir paši par sevi pietiekami, lai pamatotu šā sprieduma rezolutīvo daļu, šis pamats un apelācijas sūdzība kopumā ir jānoraida.

VI. Par tiesāšanās izdevumiem

- 86 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktam, ja apelācijas sūdzība nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem.
- 87 Atbilstoši šā paša reglamenta 138. panta 3. punktam, kas saskaņā ar 184. panta 1. punktu piemērojams apelācijas tiesvedībā, ja lietas dalībniekiem spriedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs, lietas dalībnieki sedz savus tiesāšanās izdevumus paši. Šis noteikums ir piemērojams šajā lietā, jo Francijas Republikai, *C. Schlyter* un Komisijai spriedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs.
- 88 Atbilstoši Reglamenta 140. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz tā 184. panta 1. punktu, Čehijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.
- 89 Saskaņā ar Reglamenta 184. panta 4. punktu Somijas Republika un Zviedrijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

- 1) **apelācijas sūdzību noraidīt;**
- 2) **Francijas Republika, *Carl Schlyter* un Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas;**
- 3) **Čehijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati;**
- 4) **Somijas Republika un Zviedrijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.**

[Paraksti]